

THAKUR SINGH POWDYEL

Educador i exministre d'Educació de Bhutan

Felicitat Thakur S. Powdyel aposta per la felicitat i l'harmonia social com a base per a l'èxit personal i el d'una nació. És així que ha treballat en l'educació del seu país, conscient que els bons resultats en felicitat són molt més difícils d'obtenir que els acadèmics

“Una nació amb un bon sistema educatiu no fallarà mai”

CRISTINA ROS

Es defineix com a educador vocacional. A Thakur Singh Powdyel se li nota en la mirada i en els gestos la veneració que sent pels docents i les esperances que hi té dipositades. És el creador del concepte d'*escola verda* que es va implantar a Bhutan quan ell era ministre d'Educació, en el primer govern del país elegit democràticament (2008-2013). El cap de setmana passat Powdyel va parlar a Pollença davant de més de 600 docents en les jornades *Educació per la vida* i seguidament ho va fer a l'espai Archimboldi de Barcelona i també a Madrid. Defensor de la Gross National Happiness (GNH) en contraposició al Gross National Product (producte interior brut) –una idea que va néixer a Bhutan– i pare del sistema d'escoles verdes del seu país, comença a constatar els resultats del sistema impulsat. Bhutan té un dels índexs de felicitat més elevats del món. Powdyel està convençut que els mestres en tenen bona part de la responsabilitat.

Què és la docència per vos?

Entenc la docència no com una professió sinó com una missió, la missió més inspiradora que existeix. La docència és un acte de fe que, per exercir-la, hi has de creure profundament. Ho veig com un encàrrec, i estic convençut que els educadors són els grans herois d'aquest món perquè tenen la potestat de canviar-lo, de fer-lo millor. Són els que preparen els nens i els inculquen els coneixements, les habilitats i els valors amb els quals creixeran i es desenvoluparan com a persones.

“Cada nació necessita un somni” és una frase seva. Fins a quin punt la realització d'aquest somni passa per l'educació?

Una nació amb un bon sistema educatiu no fallarà mai, té l'èxit assegurat. Els mestres són el pilar central d'aquest sistema. I, sens dubte, els bons mestres fan bones escoles; les bones escoles fan bones nacions, i les bones nacions fan un món millor. Per tant, hem d'estar d'acord que l'educació és l'element vital de la nació, de qualsevol nació. I si una nació té un gran somni, ha de tenir també una gran visió per fer-lo possible, dissenyar el sistema i que tots els subsistemes l'abracin.

Buthan té una experiència curta però intensa en el sentit de fer una revolució des de l'educació. Què us vau proposar?

El regne de Bhutan ha sigut beneït per la visió del gran rei Jigme Singye Wangchuck, el monarca més jove del món en aquell moment, que, en la seva majestat, va proclamar el 1972 que la Felicitat Nacional Bruta (Gross National Happiness) és més important que el producte interior brut (Gross National Product). La gent de Bhutan va assumir com a brúixola aquesta visió del monarca.

Arran de l'experiència de Bhutan, l'ONU va crear el 2011 l'*Informe mundial de la felicitat*. Dos anys abans, el ministeri d'Educació de Buthan havia iniciat una profunda reforma educativa enfocant l'educació des d'una perspectiva holística.

Vós éreu el ministre d'Educació en aquell moment.

Sí. Vam posar en marxa el programa nacional anomenat Educant per a la Felicitat Nacional Bruta, que es va desenvolupar a través de la creació d'escoles verdes per a un Bhutan verd. Es va fer una gran inversió en educació. L'escola tradicional posa tota l'atenció en l'intel·lecte, i nosaltres no l'oblidem, però posem l'èmfasi en el foment de les relacions entre les persones, de la bondat i de l'energia positiva, en el reconeixement de qui som i què ens fa ser qui som, en els valors, la sensibilitat, la predisposició positiva a les idees noves, al coneixement i a la informació. Posem l'èmfasi a tenir la ment oberta, donem una gran importància a l'estètica com a cultiu de la sensibilitat i treballem la dimensió espiritual des de l'acceptació de la necessitat d'un objectiu més elevat i més noble, que ens porta a sentir una gran plenitud. Amb tot això volem remarcar la creença que la vida és molt més que intel·lecte. Comporta molts altres elements que fan que tingui sentit. I és responsabilitat dels educadors i del sistema educatiu portar les formes d'ensenyar i d'aprendre per aquest camí.

Heu pogut valorar resultats?

Com tothom sap, l'educació és un procés llarg, a diferència d'altres sectors on es poden veure ràpidament els resultats. En aquests moments Bhutan porta set anys amb el nou sistema educatiu, i ja podem dir que els resultats són molt esperançadors i positius, no només en les mateixes escoles verdes, sinó en la societat en general. Tot i així, no ens volem fer il·lusions. Sabem que hi haurà desafiaments i reptes a afrontar, però som en el bon camí. S'ha de pensar que és extremadament més difícil ser regits per la GNH que no pel PIB. És infinitament més difícil aconseguir bons resultats en felicitat que no bons resultats acadèmics.

I pel que fa a resultats concrets?

Els nens de Bhutan ara tenen més capacitat d'integració i d'autorealització, també de gaudi, senten més plenitud i més autoestima, perquè tenen més fe en ells mateixos i en la bondat de la vida. Ja ens adonem que si arriben a ser líders seran bons líders i estaran extraordinàriament preparats per exercir aquest rol. I en el país, en general, ha millorat molt l'estat del benestar, l'expectativa de vida s'ha duplicat perquè tenim una societat molt més conscienciada en els valors de la vida. ■

Thakur S. Powdyel ha defensat a Mallorca i a Barcelona que els docents són els “herois del món” en tenir la potestat de fer-lo millor. FERNANDO BAGUÉ

una
paraula
AMOR

un color

un país
per viure
BHUTAN